

KvilleSenioren

Medlemsblad för SPF Seniorerna Kvillebygden

Årgång 3

Hösten 2023

Nr 2

3:e pris i vår fototävling 2021. Husbergsmýren. Foto: Tommy Nyström

Program hösten 2023

Månadsmöten i Kville Bygdegård Torsdagar kl 16.00 OBS tiden!

17 augusti, kl 14.00 i Fiskebo Presentation av höstens aktiviteter, Anki, Bert och Sten underhåller.

14 september Gåke från Flatön underhåller. Skördelotteri.

12 oktober "Havets silver". Bodil Tingsby presenterar sin film.

9 november Överraskning

14 december Grötfest. Kville Singers underhåller.

På våra månadsmöten lämnas allmän information

Se annons i Veckovis och på vår hemsida [spf kvillebygden](http://spf.kvillebygden.se)

Djupdykning inför hösten

Text: Claes Toreld

-Odling är att leva, har jag alltid sagt. Man kan odla sina intressen och man kan odla jorden. Ju större möjlighet till detta ju bättre mår man. Jag har i någon mån tagit upp denna sanning vid ett ev. nytt Seniorboende i Kville.

Nedläggningen av Kalkåsliden kom överraskande. Dessutom var informationen under all kritik. Tyst inför valet och tyst i KPR (Kommunala pensionsrådet) trots att frågan var aktuell. Varför denna rädsla för dialog? Vi är normalt inga arga gubbar och gummor - men vi kan bli besvikna på ”dom som bestämmer” om locket är på.

Nästan all verksamhet har nu upphört på Kalkåsliden och rivning är beslutad av Tekniska nämnden men Kommunstyrelsen skall tydligen ta det slutliga beslutet. Bäst då att tänka mer framåt än bakåt. Mot bakgrund av åldersutvecklingen torde behovet av Seniorboende öka i framtiden. I detta blad finns egna tankar och ett skissförslag på ett nytt Seniorboende i Kville, utarbetat tillsammans med en lokal arkitekt. Fritt fram för åsikter!

Hemkommen från årets rikskongress inom SPF kan noteras en höjning av medlemsavgiften från 2025 med 30 kr/år. Förslaget på 50 kr avvisades. Den har varit oförändrad i 6 år. Besparingar centralt är att vänta. Vidare antogs vår motion om onödig antibiotikaanvändning utan debatt. Mitt ”tjat” i denna fråga har nått sin kulmen efter nära 40 år.

Därtill har vi påtalat att inom Tanums kommun är förbrukningen av ”penicillin” högst av alla 49 kommuner i Västra Götaland. Här skrivs det ut ca 4000 recept/år utan att någon ansvarig reagerar. Är vi så sjuka här?

Glöm inte att vaccinera dej mot lunginflammation som numera är gratis för alla över 75 år, så kanske du slipper antibiotika som kan påverka ditt immunförsvar. Varför gjordes inte detta i väntan på covidvaccin? Det hade sparat många liv.

Använd gärna kepsen när du dyker på grunt vatten eller odlar dina intressen. Och framför allt använd det kepsen sitter på för att forma din egen framtid.

Sparbanken
Tanum

Styrelsen

På senaste årsmötet valdes denna styrelse.

Stående fr v: Anita Hallberg (sekr), Inga-Lill Sör-gard (kassör), Claes Toreld (ordf), Ulla Tisell och Eva Lundgren,

Sittande fr v Inga-Britt Gillingsmark, Anita Berg-dahl, Leif Karlsson (vice ordf) och Rita Eliason.

Anita B och Rita nyinvaldes till styrelsen då Anna-Lena Fredriksson och Lillemor Blad avböjt omval.

Huvudmedlem

Vi är just nu 400 medlemmar i föreningen. Om någon går med som ny medlem under oktober – december får man betala medlemsavgiften 190 kronor. Den gäller då fr o m oktober 2023 och t o m helåret 2024. I princip är man alltså gratis medlem i tre månader. TIPSA gärna Dina bekanta som uppnått pensionsålder.

Nytt medlemskap registreras på vår hemsida: googla på SPF Kvillebygden, under fliken ”Bli medlem”. Det går också bra att ringa Inga-Lill, 070 243 23 52, och begära nytt medlemskap. Sedan får den nya medlemmen ett inbetalningskort från Stockholm och skall betala dit.

Vänmedlem

Man kan också vara vänmedlem. Det innebär att man är huvudmedlem i en förening och betalar den föreningens medlemsavgift. Dessutom kan man vara vänmedlem hos oss. Det innebär att man betalar 50 kr per år till oss i avgift och får vara med på alla våra aktiviteter. Ta kontakt med Inga-Lill tel 070 243 23 52. (Ingen registrering via hemsidan!).

Vi har i nuläget 70 vänmedlemmar.

SPF Kvillebygdens bankgiro: 168-5429.

Swish 123 378 30 73.

En 1:a gångs-golfares upplevelse

Text: Rita Eliason

Fr v: Birgitta och Ingvar Jacobsson, Rita Eliason samt Lotta och Claes Toreld

Vid månadmötet den 13 april presenterade Ingemar Bergdahl en aktivitetsdag med "prova-på-golf", Detta skulle ske torsdagen den 25 maj vid Golfbanan på Norra Backa, utanför Fjällbacka.

Till min förvåning ser jag "mitt bättre jag" gå fram och skriva på blanketten för intresserade. Och detta trots mina fördomar i allmänhet mot golf och min bekvämlighet i synnerhet.

"Ja, ja", säger "mitt andra lite mindre bättre jag", "Du kan ju alltid avboka dig!"

"Aldrig i livet", säger mitt bättre jag. "Det förstår du väl att man inte kan göra?"

Dagen är kommen och jag tar på mig det sportigaste jag har och tänker att jag får inte klä mig för varmt för det blir väl rena gymnastiken den här dagen. Men när jag väl kommer ut till golfbanan känner jag att en tröja till under jackan hade inte skadat för det blåser halv storm och är inte många grader i luften (tycker jag).

Till min glädje ser jag att Lotta och Claes Toreld anländer och det gör mig mycket varmare, för dom känner jag ju sedan tidigare och tänker att det här blir en bra dag, storm eller inte.

Sedan dyker instruktören Matz upp och gör i ordning "golfbagarna". Jag hade väl tänkt att det räcker med en "klubba"- men inte då. Det blir chippen och putten och klubban och sexan och nian och - nu minns jag inte fler. Jag fick väl en 6-8 olika klubbor i min bag och blev lite fundersam.

Sedan började själva utbildningen. Det svåraste var faktiskt att få till högerhandens lillfinger inkilad mellan vänsterhandens lång- och pekfinger. Det tog en liten stund vid varje försök till fattning. Sedan kom det näst svåraste; att få till själva slaget!

Claes hade varnat mig vid inledningen att slår man med klubban i backen, så kan man bryta axeln, eller åtminstone få den ur led. Jag tackade för

upplysningen och tänkte att det där med att slå klubban i backen ska jag akta mig för. Däremot blev jag mer oroad över att få axeln ur led vid alla "luftslag", som blev nästan i majoritet i början. När jag äntligen lyckades få lite höjd på något slag, blev jag själslaglad och jublade högt och tittade på Matz och kände mig som en utomordentlig elev.

Jag fick ont i högerhanden efter så där 10 slag och fick som tur var låna en handske av Ingemar. Det var stor tur annars hade jag nog fått avbryta sessionen i förtid.

Efter lite fika (som jag blev bjuden på, för det hade jag ju missat att vi skulle ha med oss) så bar det iväg ut på banan! Nu var vi färdigutbildade och skulle ta oss an själva golfbanan.

Inte en enda "riktig" golfare syntes så långt ögat kunde se (förutom Ingemar då förstås, men han uppträdde mycket folkligt och ödmjukt mot oss osäkra nybörjare, så man fick ingen känsla av att han stod över oss andra i golfandets handhavande, vilket kändes mycket bra).

Det visade sig att det skulle bli väldigt roligt att slå bollarna. Vi gick efter den som slog längst bollen och fortsatte där. Det var ett bra upplägg. Då behövde man inte känna sig utpekad, när ens egen boll for endast någon meter fram.

Några bollar hamnade i en vattenfylld bäck vid sidan om den tänkta slaglinjen, men det var också väldigt roligt. Vi skrattade gott både åt oss själva och varandra och ingen tog illa upp av att bli utskrattad, som tur var. Jag hann vara med till och med den andra svarta flaggan och mitt sista slag blev en succé! Vilket slag! Bollen gick nästan i hålet! Därefter fick jag avbryta för jag skulle gå ut med en hund, så jag fick lämna det sköna gänget, som fortsatte vidare.

Nu kan man säkert bli helt galen och gripen av detta med golfspelade och inte få gjort något annat än att ränna runt på golfbanor. Det får man se upp med!

* * *

Ingemar Bergdahl berättar:

SPF Kvillebygdens Prova-På-Golf hölls under strålande sol men lite kyliga vindar den 25 maj på Norra Backa GK's golfbana utanför Fjällbacka.

Det var fem entusiastiska nybörjare samt under-tecknad som under ledning av klubbens PRO och ägare, Matz Eriksson, fick dom grundläggande instruktionerna i hur man greppar och svingar en klubba.

Efter obligatorisk kaffepaus beträddes banan och banans första sex hål spelades med blandade resultat.

Stämningen var hög, skratten många och luftslagen var ett stående irritationsmoment.

Med SPF Kvillebygden till Nordpolen och Skara byxor

Text: Christel Kempton

Föreningens endagsutflykt gick en vacker majdag till vårt östra grannlandskap, Västergötland. Guide på resan var domprosten emeritus Bo Eek. Många av resenärerna kände till honom sedan tidigare, då han på ett månadmöte hade roat åhörarna med att berätta om sina och hustruns upplevelser under pandemin.

Bo steg på bussen i Uddevalla, och när vi hade kommit en bit öster om Vargön, stannade vi för en stund vid väggkanten, medan Bo deklamerade en dikt om Västergötland och om västgötar. Man kunde förstå, att ämnet låg honom varmt om hjärtat. Nästa uppehåll gjordes i Vara, där vi skulle serveras förmiddagsfika på Conditori Nordpolen. Det ovanliga namnet kommer sig av att nordpolsfararen Andrée, under en provtur från Göteborg med sin luftballong, hamnade på en åker utanför Vara.

Fikat med goda frukostbullar på det anrika och hemtrevliga Nordpolen smakade utmärkt. På andra våningen kunde vi se en märklig, spiralformad skapelse av blankpolerad aluminium. Det var en ställning för prins Carl Philips och prinsessan Sofias bröllopstårta. Efter bröllopet såldes ställningen för drygt 51 000 kr, pengar som gick till Barncancerfonden. Nu hyrs ställningen periodvis ut, som t.ex. till Conditori Nordpolen, vilket fortsätter att inbringa mera pengar till fonden.

Innan vi lämnade Vara, fick vi se "The Blue Orange", det vill säga det omdiskuterade, blåa stationshuset med de färgglada "rymdbumlingarna". Vi skymtade också det kända Vara Konserthus.

Mera sightseeing blev det sedan i Skara, där Bo berättade om de fina, gamla byggnaderna runt domkyrkan.

Numera syns kyrkans höga tornspiror långt utifrån Skaraslätten, men under en del år på 1800-talet

hade kyrkan platta torn, som man tyckte liknade ett par byxor. Tornen kallades därför Skara byxor, ett namn som lever kvar än i dag.

Bo Eek har varit domprost i Skara i åtta år, och han skulle berätta om kyrkan, som han känner så väl. Men först var det en yngre medarbetare som tog hand om oss och höll en andaktsstund i koret. En organist fanns också på plats och spelade till vår psalmsång, som steg upp mot de höga, gotiska valven i den ståtliga katedralen.

Bo i samtal med Lillemor, kännning från ungdomen

Sedan tog vår guide Bo vid och berättade om en del av motiven på Bo Beskows vackra glasmosaikfönster med bilder från både gamla och nya testamentet. Vi fick till exempel se Maria, Jesu mor, med sitt barn, vi fick se Po-

tifars hustru försöka hålla kvar Josef, och vi fick se Noak med djuren

på sin ark. Där tyckte Bo att det kunde passa, att vi sjöng något annat än psalmer, så då blev det i stället den välkända sången "Gubben Noak".

Besöket i Skara domkyrka avslutades i medeltidskryptan under kyrkan. Där finns stenrester kvar som är äldre än de från 1100-talets kyrka. Ja, de är kanske från en ännu äldre kyrka på platsen. Vi hade fått se mycket vackert och höra mycket intressant vid besöket i domkyrkan men kunde konstatera, att vår egen kyrka där hemma i Kville trots allt överträffar Skaras på en punkt, nämligen då det gäller hur många människor som kyrkan rymmer. Det var dags för lunch, och god mat med kaffe och kaka efteråt fick vi på trivsamma Götala Herrgård strax utanför Skara.

På hemresan fick vi några timmars egentid i Lidköping, och eftersom bussen stannade utanför Rörstrand, gav sig de flesta dit.

Där kunde man besöka museet med alla dess vackra porslinsföremål av varierande ålder, skapade av kända formgivare, man kunde ta sig en kopp kaffe eller kanske en glass i solen, och man kunde handla i butiken.

Varumärkena Fiskars (som är ägare), Iittala, Rörstrand och några till har här en Outlet, där man kan "fynda", om man är stadd vid kassa. Vänliga flickor från personalen gick omkring och delade ut rabattkuponger. Om man handlade för 500 kronor, fick man 100 kronor i rabatt. Erbjudandet var lockande, och en och annan i resällskapet lyckades få

ihop så många presenter till sig själva eller till bekanta, att man kunde använda sin kupong.

"Leif, jag har köpt en ny potatisskalare till dig!"

Innan dagens värd, Bo Eek, lämnade bussen, fick han en fråga från en av resenärerna: Trodde han på teorin eller ej, att Svearikets vagga hade stått i Västergötland. Bo förklarade, att han trodde, att det förhöll sig så. Han ansåg, att Ansgar, som brukar kallas "Nordens apostel", mera verkade i Birka som ett slags sjömanspräst för resenärer från andra länder. Flera vanliga, enkla svenskar kom i kontakt med kristendomen genom de kyrkor som stormännen i till exempel Västergötland byggde på sina gårdar. Det var därifrån kristendomen spreds i Sverige, menade Bo.

Resan hade som vanligt varit lyckad. Värdet var bra, resällskapet trevligt och glatt, tempot alldeles lagom och fritt från jäkt, och både de kulturintresserade och de köpsugna hade fått sitt.

Räkfesten

Text: Christel Kempton

Vackert och vårligt dukade bord mötte de drygt 160 besökarna på föreningens månadsmöte i maj. Många kommer i god tid till mötena för att kunna få en bra plats och för att passa på att hinna prata med gamla vänner och bekanta. Att köpa lotter är också viktigt, och lotterna hade denna majkväll strykande åtgång.

Mötet öppnades genom att ordförande Claes hälsade välkommen. Han informerade om, hur läget är när det gäller antibiotika, och han talade om nyttan av att låta vaccinera sig mot lunginflammation. Efter denna stund med hälsan i fokus lämnades ord och ton över till Kville Singers, föreningens kör.

Liksom det har blivit tradition med räkor på månadsmötet i maj, har det också blivit tradition att kören ska stå för underhållningen. Sångarna och de tre musikanterna, Sven Alfredsson, Jan-Erik Hakeröd och Hasse Hakeröd, bjöd på en blandad repertoar

med sånger av flera svenska visdiktare som till exempel Carl Michael Bellman, Evert Taube, Olle Adolphson och Benny Andersson. Körens ukulelegrupp fick publiken med sig i en samling Sven-Ingvars-refränger, och alla kunde sjunga med i "Haderian hadera", när Gösta, Snoddas, Nordgren dök upp med sin "Flottar-kärlek".

Flera i publiken hade på den tiden det begav sig lyssnat på Snoddas "live" på någon festplats i trakterna. Den här gången var det Olle Gillberg, som agerade körens egen Snoddas. Sång-programmet avslutades passande nog med "Nu går sista visan" och de tänkvärda orden "... tack för att jag får ha dej, tack för att alla finns".

Så kom det som alla väntat på - räkorna. Man hade beställt 60 kilo färska, goda räkor, som portionerades ut till festdeltagarna. Var och en fick sin lilla skål, och påfyllning fanns för den som så ville.

Till kaffet smakade det sedan bra med "pensionärsbakelser", det vill säga rulltårtsskivor med vispgrädde. Denna gång var det kärnor från granatäpple som tronade ovanpå gräddklicken.

Ett stående och uppskattat inslag på månadsmötena är Leif i Bottna Karlssons kåserier. Denna gång fick publiken lyssna till roande erfarenheter och funderingar kring vårens många fröjder och vedermodor.

Till sist var det dags för dragning i kvällens lotteri, och även om inte alla kunde få någon vinst med sig hem, kunde i alla fall samtliga enas om att kvällen varit lyckad och räkorna som vanligt varit goda.

Vårens promenader

Text: Inga-Lill Sörgård

I januari provgick vi flera gånger, den promenad som vi skulle ansvara för den 3 april, berättar Lena och Karl-Erik. Jämnt och fint att gå, en lämplig fikaplats hade setts ut, lagom lång runda och på Wrems gård fanns gott om parkeringsplatser. Några dagar innan den 3 april vräkte snön ner. De provgick igen, flyttade stockar på fikaplatsen och sopade av snö från de tänkta sittplatserna. De mötte markägaren och konstaterade att det snöat. Nästa gång de provgick ser de att Stanley plogat – utan att de ens pratat om det. En sån service!

Det är mycket arbete som ligger bakom varje promenad. Idag är parkeringsplatser det största problemet. Många deltagare innebär många bilar.

Sibirien var tänkt som andra promenad. Där är alltid trevligt att gå. Vid Stenstugan i Heestrand stärktes deltagarna med medhavd fika. Ordförande i Svenneby hembygdsförening Catharina Gynäs berättade om Stenstugans historia och om hembygdsföreningen.

Nästa promenad startade i Kämpersvik nära Ejdertjärnen. Då hängde regnet i luften. Vi fick en intressant redogörelse om tjärnens förändring genom åren och fågellivet. Utmed stranden avnjöt vi medhavd fika och regnet strilade så sakta över oss. På tillbakavägen kunde de spänstiga sträcka ut i den längre vägen runt tjärnen.

Nästa gång letade vi oss fram till Stuvängen och kvarnen och då regnade det riktigt. Kerstin och Yngve tog emot och vi traskade iväg utrustade i färggranna regnkläder. Att fika ute i skogen vid Fedjavattnet var inte att tänka på. Inne i kvarnen tog vi i stället plats och avnjöt kaffet. Sonen Conny berättade om kvarnens historia. Han avslöjade att han upplevde enbart glädje i att som yngling flytta från en lägenhet i Uddevalla till Stuvängen.

Den 20 april följde vi skyltarna till Gökällan i härligt vårväder. Claes hade läst på i boken ”Inte utan min syster” av Åsa Hellberg. Han refererade till

miljöer i boken och verkligheten. Bokens Anna hade måst flytta till det lilla torpet på Gökällan, när hennes man spelat bort gården och begett sig till Amerika. En skogsbacke blev platsen för fika och vi njöt dessutom av fågelsång och vårblommor.

Vårens sista promenad startade på Säve. Nu var det Kvilleveckan och det kom rekordmånga, 85 personer. Kjell i Vingen berättade om gården på Säve där hans farföräldrar bedrivit lantbruk. Farmor blev tidigt änka. Traditioner med julkalas och morsdagsfirande innebar att alla barnen med familjer då kunde träffas. Vi traskade på i riktning mot Träsvall.

Kjell stannade vid en gräsövernäxt hög och tog upp en gjuten byggsten. Alla stenar som skulle gå åt till bygget av nya lagården 1946. började gjas några år innan bygget startade.

Fikaplatserna var i närheten av Spökstenen – hur vågade man? Nåja det var hästar som uppförde sig underligt när de passerade stenen, klargjorde Kjell.

Vårens promenader avslutas på lagårdsbacken på Säve. Så många nya platser vi fått se. Och vi kan se fram emot nya miljöer till hösten.

Kommittén för promenaderna: Karl-Erik Johanneson, Bengt Bäckström, Kjell Aronson, Kurt Karlsson och Lillemor Blad träffades redan den 19 juni för att planera höstens promenader i september.

Fr v: Karl-Erik, Lillemor, Kurt, Bengt och Kjell.

Det regnade när vi gick i skogen på Stuvängen. Alla var väl utrustade med regnkläder. Här vid grillplatsen vid Fedjavattnet hade varit en perfekt fikaplats ... om det inte regnat.

"Lieknackning"

Text: Lena Darholm

Den 4:e juni åkte 20 personer till Frank i Gökälla för att få reda på lite om "lieknackning". Vi möttes av flera hängande liar på en ställning och några olika egg liggande på en flakvagn.

Frank berättade att "lieknackning" inte är vanlig i Sverige men däremot i Norge, Danmark och framför allt i Sydeuropa t.ex. Österrike och Balkanländerna. Han visade oss olika typer av orv och sa att eggen är gjord av ett speciellt slags stål.

I stället för att slipa på en slipsten sitter man vid ett litet städ. Man lägger eggen mot städet och knackar ut kanten med en hammare. Vi förstod att det behövdes övning för att få eggen vass.

Efter kaffepausen visade Frank hur man slår med en "knacklie". När man har slagit en stund måste

man bryna med en brynsten. Sen fick vi själva prova på att slå.

Alla som kom var överens om att det var en mycket lyckad dag och riktade ett stort tack till Frank för en mycket pedagogisk förevisning av hur "lieknackning" går till och hur man slår med en "knacklie".

Frank knackar sin lie

Lieslätter

Pröva på att slå med "Knacklie"

Söndagen 10/9 kl 14.00
Gökälla

Medtag egen fika

Info: Karl-Erik 0702518090

Kalkåslidens framtid - seniorbostäder?

Text: Claes Toreld

”Rättighet att bo kvar - möjlighet att flytta till ett enklare boende” har varit vägledande när Arkitektfirman *HelgessonGonzaga* i Grebbestad och jag tagit fram ett alternativ till ett jordnära och miljövänligt seniorboende i Kville efter att Kalkåsliden avvecklats, vilket kommunen redan beslutat.

Jag växte upp som granne med ett ålderdomshem på Hjälpsten som var i bruk ca 60 år. Jag minns fars stolthet över Kalkåslidens nytänkande på 60-talet, med ett bygge i ett plan och utan trappor. Tyvärr delvis ett ”fusksbygge” visade det sig, som också varit i bruk i ca 60 år. Nu är äldreboendet stängt och kommunen överväger att riva men några planer till ersättning i Kville finns inte. Fritt fram för nya idéer!

Vi har tagit fasta på det soliga och centrala läget på rimligt avstånd till den överexploaterade kusten. Vi försöker tänka framåt med nära till många föreningsaktiviteter i anslutning till Kville bygdegård med omgivning för aktiva seniorer, men också en utvecklad närservice om hälsan sviker.

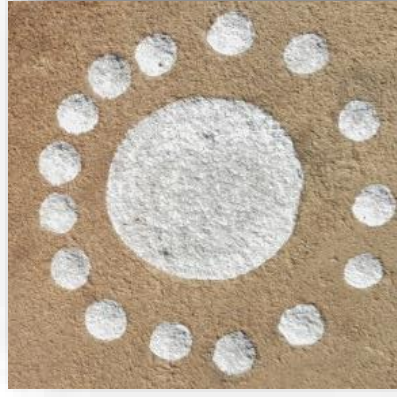

Odling är att leva - och då inte bara odla jorden utan även intressen och gemenskap

Isabell och Andreas utanför sitt lilla Arkitektkontor i Grebbestad.

Hon är upp vuxen i Tanum

Fri tolkning av nyfunnen hållristning vid Nytorp i Kville:

I Kvillebygden hjälps vi åt - sen bronsåldern

Tack för bidrag till denna förstudie från Bydegårdsföreningen, Reumatikerföreningen, Kvilleveckan, Funktionsrätt Tanum och SPF Kvillebygden.

Månadsmöte 14 september

Text: Inga-Lill Sörgard

För fem år sedan, i oktober 2018, gästade Gåke oss på månadsmötet. Vi var då 125 gäster som njöt av Gåkes musicerande, hans kåserande mellansnack och hans genuina Flatömål. Alla minns nog Gåkes framförande av "... då kom Alida ...".

Ingemar Bergdahl var då föreningens ordförande

Många minns säkert Gåke från konserten i Lotta Rossöviks trädgård när Eivor och Morgan ordnade en bussresa dit sommaren 2019.

Nu kommer Gåke igen och underhåller oss på månadsmötet den 14 september. Vi ser fram emot detta.

Gåke bor på Flatön sedan barnsben. Han värnar om sin dialekt och tycker att alla skall göra så.

Från Gåkes hemsida framgår:

"I tidig ålder kunde han lyssna på Evert Taubes visor och fascinerades av Taubes målande texter. Gåkes första (8 år) betalda sångframträdande skedde i Flatö kyrka 1970 till ett gage av 30 kr."

Gitarren kom in bilden i 11-årsåldern genom att Gåkes bror Oa hade lånat en gitarr i skolan, vilken Gåke lånade i smyg, när brodern inte var hemma.

Gåke har ingått i flera band med olika sammansättning. Gåke blev 1982 professionell musiker när han gick med i dansbandet Norrskan som sångare och gitarrist. Under hela den här dansbandstiden kände Gåke att det saknades någonting och det var visorna, framför allt då Taube. Denna saknad botades när han 1993 fick jobb som hustrubadur på Handelsman Flink, där han fortfarande är engagerad.

Gåke tolkar även andra kända svenska visförfattare, erkända poeter, kompositörer och trubadurer.

Han har skrivit en mängd egna visor där hans personliga tankar och reflektioner över saker i vår värld kommer fram,

Gåkes förmåga att tolka Taube gav honom 1999 ett stipendium ur Gösta Taube Minnesfond.

Månadsmöte 12 oktober

Text: Inga-Lill Sörgard

En dokumentärfilm om det bohuslänska islandsfisket 1895–1968 av Bodil Tingsby skall visas på månadsmötet den 12 oktober.

Bohusläns museum skrev inför visningen av filmen:

"Manusförfattaren och regissören Bodil Tingsby gästar museet! Dokumentären berättar om en särskild tid i vår historia. När ännu en sillperiod utmed den bohuslänska kusten var över, gjorde sig fiskarna beredda att fara de mer än tusen sjömil över nyckfulla hav. De blev 9 000 man på 1 000 båtar under åren 1895-1968. Kvar där hemma lämnades kvinnorna med ansvaret för allt, och med oron för vad som kunde hända ute i Nordatlantens långa dyningar. Alla kom inte hem. Bohuslän kallades också Änklandet."

Bodil Tingsbys historier från Bohuslän inleddes med hennes film om Emilie Flygare-Carlén, "Jag heter Emilie". Nästa film blev "Havets silver". Filmen är 56 minuter. Bodil kommer att närvara för att svara på frågor. Hon vill gärna prata med människor som har något att berätta om sina bekanta och deras erfarenheter av sillfisket.

November ??

I november funderar styrelsen på lämpligt program. Överraskning skall det vara! Våra tidigare överraskningar har varit:

- 2014 Föreningens 40-årsjubileum
- 2015 Hattparad
- 2016 Gammel mad, gamle kläe'r, Ingenting
- 2017 Ljuva 60-tal
- 2018 Ostprovning
- 2019 Afternoon tea
- 2021 Sillprovning
- 2022 Marknadsafton
- 2023 Överraskning ??

Än så länge är det en överraskning även för styrelsen, vi har inte landat i våra tankar och idéer.

BOULE! sa Bill. Jag gillar också BOLL! sa Bull
Text: Rita Eliason

Fössta tossdan i juni så besökte jag boulegänget, som håller till utanför Kville Bygdegård. De spelar där varje torsdag över våren/sommaren kl 17.00-18.30.

Jag sa som det var att jag är grävande journalist och är utsänd av KvilleSenioren och undrade om jag kunde få göra ett reportage. Det fick jag, sa dom.

Jag sa att jag kunde ju titta på när dom andra spelade för jag kanske inte fattar hur det går till och bara stör, men det tyckte dom var urdumt. Det är klart att du ska spela när du är här! Jaha, då så, sa jag. Då gör jag väl det.

Jag tänkte att nu blir dom väl helt tysta och stumma, när jag berättat att jag är grävande reporter men antingen glömde dom det med en gång eller också brydde dom sig inte alls om varifrån jag kom. De var så hurtfriska, öppna och pratsamma från första stund.

Jag blev indelad i ett lag och vi var endast 2 och då fick vi x antal klot (vill minnas att man skulle ha 6 klot per lag) så då fick vi 3 klot var. Det andra laget var 3 personer och fick då 2 klot per person. Man spelade 13 omgångar vid varje spel. Det var roligare än jag trodde faktiskt. Det som inte var så roligt var ju att det motsatta laget vann hela tiden. Men som sagt ”att vinna är ju inte det viktiga - huvudsaken är ju att man har roligt”.

I mitten av Boule-spelet så tog gänget fika. Det var ett härligt sommarväder och en skön kväll att sitta ute och dricka kaffe och tjöta. Då fick jag också möjlighet att ta foton på deltagarna.

Som jag sa i början så var det ett pratglatt gäng och det avhandlades diverse olika ämnen. Bland annat hurvida man är otrogen om man är med någon annan än sin fru, hur det är att dansa på Utängens Loge och om att ”Bli dragen bakom en rullator”. Dessutom så tog sig några av spelarna en svängom i gruset! Nu kanske jag inte får vara med mer och spela Boule när jag skvallrat om vad dom gör och vad dom pratar om men då får det väl bli så. Är man grävande journalist, så är man.

50:e !!

Text Inga-Lill Sörgard

Pandemin hade precis slagit till. Den som skulle vara över om någon månad. Trodde man. Den 23 mars 2020 - 10 dagar efter att Sverige stängt ner för pandemin gick vi därhemma - rutinerna hade inte satt sig. Var skall vi gå idag? Det var det enda man kunde göra – promenera! Inte träffa folk alltså. Variationer på promenadvägar var uttömt. Vi åker nånstans. Naturreservatet på Anneröd i närheten av Bovallstrand. Det är för tidigt för att se blåsipporna och den utslagna bokskogen, men miljön är alltid en upplevelse. Sagt och gjort. Fika, ryggsäck och varm klädsel åker med.

Vid infarten till parkeringen på Anneröd kör en Volvo in och parkerar. Barbro och Björn kliver ur bilen. De hade haft samma tanke – att vidga vyerna med en promenad utanför närområdet. Vi slog följe och gick en promenad, på behörigt avstånd.

Detta var ju väldigt trevligt och vi enades om att fortsätta med gemensamma promenader. Varannan vecka är lagom och gärna nya miljöer. Varannan gång ansvarar respektive par för att hitta en lämplig runda. En viss tankeverksamhet måste till! Så många nya miljöer vi sett.

I maj 2021 tog vi beslutet att äta på Bella Gästis. Efter promenaden utmed kusten från Hunnebostrand till Ulebergshamn kände vi oss förtjänta av lunch – en sen lunch efter att den stora hantverkarlunchen passerat. Försiktighet! Så trevligt det blev.

Nu har vi avverkat den 50:e promenaden! Den avslutade vi med att bli bjudna på lunch på restaurang Lillemor i Spånslätt.

I glasen finns alkoholfri bubbel!

Vi fortsätter att träffas och promenera – och allt som oftast avslutar vi med lunch på något trevligt ställe.

Något positivt förde ändå pandemin med sig.

Bilpromenaden 20230608

Text: Lotta Toreld

Som vi har längtat, äntligen är den här: dagen för den årliga bilpromenaden!

Nu ska vi få fundera och vända ut och in på vår tankeverksamhet för att kunna förstå Håkans kluriga frågor.

I år gick "promenaden" bl.a. öster om Bullaresjön. Vädret var perfekt. Frågorna var uppsatta på säkra stoppställen. Astrid och John-Erik samt Marita och Arne hade lagt banan. Som vanligt höll Björn reda på starttiderna och vinkade av ekipagen vid starten vid Rabbalshede marknadsplats, som också var målet för färden.

Att bakom varje framgångsrik man finns en kvinna är en känd devis, vilket också gäller i kommande redovisning.

Inga-Lill delar ut informationsmateriel till Birgitta och Karl-Gustaf. Barbro, i bakgrunden, tar emot betalningen.

Barbro hade tidigare delat ut starttider för deltagarna. Nu hade hon åter trätt in i sin gamla roll som kassör och tog emot betalningen från bilpromenadens deltagare.

Att det kostar pengar att arrangera förutom allt jobb, står klart för varje deltagare. Vi fick en tryckt karta, färdbeskrivning och ytterligare information om vissa ställen som passerades. Allt tydligt utfört på stadigt papper, vilket andas kvalité d.v.s. Inga-Lill.

Vad vore SPF Kvillebygden utan denna kvinna, som kan allt och gör allt?!

Att ingen, av de 116 personerna fördelade på 42 bilar som deltog, fick alla 15 rätt beror förstås på Håkans finurliga frågor.

Den matematiska frågan nr 6 om tegelstenen som väger 2 kg plus hälften av sin vikt förbryllade många trots Håkans pedagogiska förklaring vid målet. (Svaret är 4 kg).

Att inte vara tillräckligt uppmärksam under färd kan straffa sig, när en fråga sen dyker upp om något som vi passerat. Att vara uppmärksam i vår vanliga kända omgivning såsom vid Kville kyrka, hade underlättat att svara rätt på utslagsfrågan. Vem minns hur många uppbindningsringar för hästar som det finns på stenmurarna? Tydligt har Lars-Göran Carlsson och Eva Palm hästminne, för de svarade 52.

Många deltagare tog fram sin fikakorg vid Sundshult och njöt i det fina försommarvädret.

Carmen Olsson och Gunnel Sörqvist utsågs som vinnare för hela tävlingen med 12 rätt, vilket flera personer hade varför utslagsfrågan fick avgöra. Medel var 9 rätt, vilket undertecknad och maken hade trots olika svar.

Nu väntar vi bara på nästa bilpromenad, även om man "kan nada" (svar på fråga 9).

Lotta Toreld starttid 10.12. prick

Övriga pristagare:

(Lottade bland alla deltagare)

Lillemor Blad
Anita Börjesson
Berit Johansson
Barbro Kristiansen
Birgit Mattsson
Hans Palm

Prisutdelning sker vid vårt månadsmöte i Fiskebo den 17 augusti.

"Pressreader" – vad är det?

Bibliotekspersonalen kan hjälpa dig att logga in på Pressreader för att **gratis** kunna läsa dagstidningar och vissa tidskrifter på din dator, surfplatta eller smarttelefon.

Du behöver bara ett lånekort på biblioteket.

Göran Hjälmered, bilmekanikern som gillar träslöjd

Text: Håkan Vikstål

Här sitter Göran och hans fru Betty och myser. Framför står ett bord tillverkat i lönn, med vacker ådring, ett av Bettys favoritmöbler. En av många möbler som är designade och tillverkade av Göran.

Redan i folkskolan vaknade Göran Hjälmereds intresse för träslöjd. Han uppmuntrades av sin träslöjdlärare. Medan hans klasskamrater höll på med för årskursen lämpliga uppgifter, så fick Göran mer avancerade saker att ta tag i.

I 6:an tillverkade han ett skrivbord. Hans slöjd-lärare tyckte att Göran skulle bli möbelsnickare. Eller varför inte slöjdlärare?

Men det blev inget av detta. Göran gick verkstadsskolan och blev bilmekaniker. Efter avslutad skolgång sökte han jobb på Motor Väst i Hällevadsholm. Han stegade in på kontoret och träffade verkstadschefen Yngve Qvillby. Veckan därpå började han. Först som personbilmekaniker och sedan som lastbilmekaniker.

Intresset för möbeltillverkning fanns där hela tiden. Efter att han och hustrun Betty hade byggt sitt hus i Rabbals-hede, så inredde han en verkstad i källaren. Genom årens lopp har handverktygen ersatts av elektriska. En central "pjäs" i en snickeriverkstad är hyvelbänken. Göran hittade ingen lämplig på marknaden – han tillverkade en egen! En stabil bänk som inte rubbar

sig när han hyvlar. Den är tillverkad i björk. Björk är det träslaget som han gillar allra mest att jobba i. Lönn är också ett favoritträslag.

Här trivs Göran vid den egentillverkade hyvelbänken. Med en handöverfräs får plankan en mjuk fasning. Overallen och hörselskydden på!

Den ena möbelen efter den andra har sett dagens ljus i källaren. I hemmet finns bland annat: hörn-skåp, TV-bänk, skrivbord, bokhyllor, bord och stolar samt hallmöbler.

Ordning och reda bland verktygen. Många handverktyg har ersatts av elektriska.

I köket står ett robust köksbord med utdragsskivor med tillhörande stolar. Allt tillverkat i björk och av Göran. Förebilden till stolarna fick han från en av sina morföräldrars stolar. Ryggen hade formen av en harpa. Han visar, inte utan stolthet, upp gaveln på bordet och ryggarna på stolarna – samma motiv!

Betty har numera gett Göran förbud att tillverka flera möbler. "Nu räcker det! Vi har inte plats!"

Men trots det så händer det att Göran smyger ner till sin verkstad och tillverkar - en brevkniv.

Hej där i slott och koja!

Har någon tänkt på att tiden hela tiden accelererar. Trots alla möjliga hjälpmedel som vi i dag har till hands, hinner vi inte med. Hela veckan är fulltecknad sedan länge. Tänker tillbaka på våra föräldrar och deras föräldrar. Huset fullt med ungar, inga hjälpmedel i hushållet och ändå fungerade livet. Svaret är kanske TV och dator. Dessa apparater stjälar hur mycket tid som helst. Timmarna bara rinner iväg framför dessa, egentligen timmar till ingen nytta. Oj, är det redan fredag idag, det känns som om det var helg alldeles nyss och nu är det redan helg igen, för att inte tala om sommaren som redan är passé. Den tidsmedvetne pensionären har nu redan bokat in julen och sneglar mot nyår i sin fulltecknade kalender.

När vi gick i skolan var sommarlovet hur långt som helst, nästan oändligt. Undrar om dagens barn känner så, eller är det bara vi som kommit upp i åren som tänker annorlunda? Apropos att tänka, så har forskare i sommar tänkt ut vad vi skall äta och dricka. Skönt att man slipper tänka själv. Helst skall det ju bara vara vegetariskt. Frukter skall fraktas hit från hela världen för att vi skall äta sunt. Helst skall dom fraktas med flyg för att vara så färska som möjligt. Kyckling går ju an, men att äta fläsk och nötkött är ju rena döden. Helst verkar det som om alla forskare vill utrota kor och grisar. Deras röda kött är livsfarligt att sätta i sej. Att djuren håller markerna öppna har mindre betydelse, nej här slår vi med dieseldrivna traktorer för att ha öppna landskap. Naturligtvis måste dom ha en mycket stor del reduktionsblandad soppa i tankarna.

Att dricka alkohol har ju aldrig varit bra, men nu verkar det vara rena döden. Undvik all alkohol om du skall bli gammal. Alla ölresor till Danmark och Tyskland kommer att bli ett minne blott, helt hälsovådliga resor måste dessa ha varit.

Vad är tid? Ofta har man hört eller använt uttrycket själv. Jag kommer om en stund. Hur lång är en stund?

Det kan vara från fem minuter till flera timmar. Passerar tidsgränsen fem timmar blir det "en lång stund". Ett annat uttryck som ofta används: "jag tittar in endera dan." Då kommer vederbörande inte idag utan nästa eller nästa eller nästa dag. Mer än tre dagar får det inte vara. Då är det inte endera dan längre.

Eftersom våren var mycket torr blev det dåligt med höskörden för bönderna. Ett uttryck vad som gäller hö är ett fång, (ett fång) Ett fång är ett volymuttryck. Skall det vara så mycket så man knappt kan se över vad man bär i famnen, eller finns det ett mått hur mycket det är. När vi ändå håller på att bära. Hur

mycket är ett böle med pinnar? Det kan variera från tio till hur mycket man orkar med. Nog kan olika begrepp betyda olika saker. Det måste vara hur svårt som helst för "stockholmare" eller invandrare att fatta detta.

Redan märks det att dagarna blir kortare och hösten närmar sej. Ett visst vemod kan tyckas, men också att allt hektiskt som varit under sommaren, börjar nu återgå till ett mer normalt liv. Nerverna börjar "att gre sej" igen och kroppen återhämtar sej.

Ha en lugn höst med vila för kropp och själ,
hälsar Leif i Bottna.

Avtackning

Text: Inga-Lill Sörgard

Så ung . . . för nio år sedan . . . valberedningen (=Sven-Olle) ville ha en yngre kraft i styrelsen . . . erbjudandet gick till Lillemor. Hon tackade ja! Så bra.

"Kommandoran på Kalkås" var villig att fortsätta ge omsorg och omtanke åt gamlingar som nu bestod av medlemmarna i vår pensionärsförening. Lillemor har planerat, handlat, dukat, fixat mackor, kokat gröt, diskat och allt annat inför ett månadsmöte. Och dessutom stuckit emellan med att duka upp vinstbordet och sälja lotter. Ständigt i hennes tankar har funnits "kan detta bli en bra vinst i lotteriet". Säg det som Lillemor inte välvilligt har ställt upp och gjort, alltid på ett glatt och lättsamt sätt, nära till skratt och skämt.

På senaste årsmötet lämnade Lillemor styrelsen. Claes tackade henne, för hennes idoga arbete och för hennes alltid positiva inställning - "dä jär jä".

Nu ingår hon som en glad fägring bland gubbarna i kommittén för promenaderna. Hon ställer säkert också upp på annat, som hon blir tillfrågad om.

Anna-Lena Fredriksson hade också valt att lämna styrelsen. Claes tackade henne för tre års arbete i styrelsen.

Information från Trafikgruppen

Text: Eva Johansson

Har ni alla skaffat seniorkortet? Ni andra som inte är 75 år: skaffa ett kort med pengar på Coop och Hedemyrs, så kan ni åka billigt på västrafiken.

Vi gör en bussresa från Kville kyrka den 5/9 kl 9.27.

Vi åker kollektivt med Västrafiks reguljära bus-sar. Resan går till Torps köpcentrum. Välkomna!

Info och anmälan till Eva Johansson
tel.070-692 04 09

Vår testresa i våras till Trollhättan gick till så här:

Kl 9.34 Kville kyrka byte vid Håby.

Vi kom till Trollhättans resecentrum kl 11.20.

Stannade där och fikade, promenerade och åt middag.

Vi åkte buss tillbaka kl 15.14 till Uddevalla central, där tåget gick mot Dingle centralstation, där bussen stod och väntade.

Vi var vid Kville kyrka kl 16.51.

Närtrafiken går från glesbygd till tätort och tvärs om, ring och boka. Det är gratis för er med seniorkortet men kostar lite för er som har västrafikkort.

I höst skall vi informera om sjukresor och färdtjänst. Färdtjänsthandläggare Anna Oltegen kommer.

Avs: SPF Seniorena Kvillebygden
c/o Inga-Lill Sörgard
Fåglekärr Lindhagen 1
455 97 DINGLE

Aktiviteter i/vid Kville Bygdegård

Körsång, Kville Singers

Startdatum 19/9 kl 14.00

Info: Christel Kempton, 070-394 43 32

Boule,

Torsdagar kl 17.00

Info: Göran Kuick, 070-466 54 38

Mattcurling

Startdatum 30/8 kl 8.45

Info: Eddy Knutsson, 070-630 10 81

Friskvård och gymnastik med Sofia för damer och herrar

Startdatum 19/9 kl 10.30-11.30

Info: Inga-Lill Sörgard, 070-243 23 52

Motionsdanser

1/10 Charlies

15/10 Hasse Peters

29/10 Spelfinkarna

12/11 Hardys

26/11 Leif & Peo

Inträde: 100 kr Medtag kaffekorg

Info: Arne Kling, 0525-280 33, 070-568 43 20

Promenader

Måndagar kl 16.00 på olika platser

4/9 Bottna *

11/9 Slättna

18/9 Falkeröd *

25/9 Dale *

2/10 Gerlesborgsskolan

9/10 Jore, kl 15.00 **OBS tiden!**

(Hos Astrid och John-Erik) *

Info: Karl-Erik Johannesson, 070-251 80 90

*) Möjlighet att köra bil till fikaplatsen

Planerade resor

Trafikgruppen

Bussresa från Kville kyrka till Torp köpcenter med Västtrafiks reguljära bussar, den 5/9 kl 9.27

Info och anmälan: Eva Johansson, 070-692 04 09

Läs och res – Glasriket och Blekinge

20-23/8 2023

Förträff 3/8 2023, kl 10.00

Kulturresa

Änglagård i Stockholm, 2-3/11

Info/anmälan: Lotta Toreld, 070-348 66 32

Studiecirklar/kamratecirklar

”Inte utan min syster”

Baserad på Åsa Hellbergs bok

Ledare: Claes och Lotta Toreld, 070-348 66 32

Akvarellmålning

2 dagar med Ingvar Jakobsson.

Kostnad 1.000:- + material. Max 5 personer.

Info/anmälan till Ingvar, 070-606 84 17

Hantverkscafé i Kville fortsätter

Du tar med dig det du vill göra

Info: Gunnel Alfredsson, 073-034 69 13

Bokcirkel

Pågår

Ny cirkel startar januari 2024

Info: Inga-Lill Sörgard, 070-243 23 52

Dataturser

Hemsidan

Anmälan/ledare: Håkan Vikstål, 073-992 77 58

Hjälp med dator samt mobil och surfplatta med android-systemet samt SPF-appen

Kontakta: Ronny Fredriksson, 073-534 41 08

Pröva på att slå med ”Knacklie”

Den 10/9 kl 14.00 i Gökälla

Medtag fika

Info: Karl-Erik 070-251 80 90

Se reportage sid 7

* * *

I februari anordnade Tanums shoppingcenter en seniorfredag. Flera föreningar visade upp sin verksamhet.

SPF Kvillebygden visade bl a ett bildspel om sina aktiviteter och Kville Singers spelade och sjöng.